

Δημοκρατία είναι 4 λύκοι και 1 πρόβατο να ψηφίζουν για φαγητό.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

Έχει μουδιάσει το χέρι μου να γράφω ότι δεν υπάρχουν αρκετοί πολυεκατομμυριούχοι στην Αυστραλία για να εκλέξουν ούτε δήμαρχο στο Μάρικβιλ, πόσο μάλλον μια ομοσπονδιακή κυβέρνηση, γι' αυτό άλλωστε ο Τζον Χάουαρντ παρέμεινε στην εξουσία πολλά χρόνια ντυμένος με τον μανδύα προσάτη των μεροκαματιάρηδων, ενώ υπηρετούσε πιστά τα συμφέροντα των μονοπωλίων, μέχρι που έγινε τσακωτός και εισέπραξε το ανάλογο φούμο από τους ψηφοφόρους. Καμία κυβέρνηση οποιουδήποτε κόμματος σε οποιαδήποτε χώρα όσο "ανεπτυγμένη" και αν είναι δεν μπορεί να εκλεγεί χωρίς τη ψήφο των φτωχών, που είναι η πλειοψηφία και σ' αυτή την "λάκι κάντρι" που έχουν στραγγαλίσει πέντε - δέκα δισεκατομμυριούχοι και απομυζούν τον πλούτο της. Με αποτέλεσμα να έχουμε δρόμους, σχολεία, λιμάνια, σιδηροδρόμους, υδροηλεκτρικά έργα που φτιάχτηκαν με τον ιδρώτα και τους φόρους των σημερινών συνταξιούχων πριν πολλές δεκαετίες. Δεν είναι δυνατόν να ανανεώνουμε τις υποδομές μας για να εξασφαλίσουμε το μέλλον των παιδιών μας, ενώ μειώνουμε το κρατικό εισόδημα για να ικανοποιήσουμε την απληστία αυτών των λίγων ανθρώπων που σαν βδέλλες πίνουν το αίμα της εθνικής οικονομίας και αναγκαζόμεθα να ξεπουλούμε τις χρυσοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις για να τα βγάλουμε πέρα.

Επειδή, λοιπόν, οι πολλοί είναι αυτοί που βγάζουν κυβερνήσεις στις δημοκρατίες, οι φτωχοί έχουν στη διάθεσή τους ένα θανατηφόρο όπλο για να προστατεύ-

ουν τα συμφέροντά τους, έστω αν δεν ξέρουν πώς να το χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά: Την ψήφο τους.

Με όλα αυτά υπόψη και έχοντας φίλους Εργατικούς και Λίμπεραλ με διασυνδέσεις σ' αυτά

τα όνειρα που έγιναν στάχτη από την εκδίκηση τού φτωχού, που επιτέλους επαναστάτησε και άστε να λένε ότι ο φτωχός συγκινήθηκε επειδή έδωξαν τον Κέβιν Ραντ από την πρωθυπουργία. Ασφαλώς, τα ΜΜΕ επιρρέασαν κά-

Η εκδίκηση τού φτωχού

τα κόμματα, τούς προειδοποίησα ότι θα έμεναν στα κρύα τού λουτρού αν στις εθνικές εκλογές τού περασμένου Σαββάτου αγνοούσαν τους συνταξιούχους, τους μικροεισοδηματίες και άλλες αδύναμες κοινωνικές ομάδες στις προεκλογικές παροχές τους.

Φυσικά, τον Χατζηβασίλη θ' ακούσουν η Γκίλαρντ και ο Αμποτ, ή τον Καρλ Μπιτάρ και τον Αντριου Ρομπ; Η μια, λοιπόν, μιλούσε περί ανέμων και υδάτων όπως τη συμβούλευαν, ενώ ο άλλος ο γαλαντόμος χάρισε δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια στους ιδιοκτήτες των μεταλλευτικών εταιρειών, αφήνοντας τους συνταξιούχους και τις άλλες αδύναμες ομάδες στη μιζέρια τους.

Γι' αυτό, τώρα, η Τζούλια και ο Αμποτ τρέχουν σαν κότρες με κομμένο το κεφάλι για να σώσουν τις πολιτικές σταδιοδρομίες τους και

ποιους με τα κροκοδείλια δάκρυα που έχυσαν για τον Κέβιν, αφού προηγουμένως τον είχαν θάψει με συκοφαντίες και "αποκαλύψεις", αλλά η κύρια αιτία τής αποτυχίας τού Αμποτ να κερδίσει τις εκλογές με όλη την αμέριστη στήριξη που τού έδωσε το κατεστημένο και τής Τζούλια παρόλο που η κυβέρνησή της έσωσε την Αυστραλία από οικονομική καταστροφή, είναι πως σήμερα οι αδύναμες ομάδες τής κοινωνίας μας υποφέρουν.

Μόνο αυτοί που ζουν στην ευμάρεια τού περιβάλλοντός τους δεν μπορούν να συνειδητοποιήσουν ότι υπάρχουν εκατομμύρια Αυστραλοί που υποφέρουν από την ακρίβεια στα σουπερμάρκετ, από τις αυξήσεις στα επιτόκια, στο ηλεκτρικό ρεύμα και τα δημοτικά τέλη, από τα υψηλά ενοίκια και το κόστος των καυσίμων. Αν ο

Αμποτ έδειχνε κάποια συμπόνοια γι' αυτούς τους ψηφοφόρους, αντί να πετάει δισεκατομμύρια δολάρια στις πλούσιες κυρίες που θέλουν να γεννήσουν και στους ιδιοκτήτες μεταλλευτικών εταιρειών, σήμερα θα ήταν πρωθυπουργός. Αλλά και η Γκίλαρντ θα δικαίωνε την απόφασή της να αναλάβει την πρωθυπουργία αν αναγνώριζε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενες οικογένειες και οι συνταξιούχοι.

Δεν αμφισβητούμε ότι οι μικρές επιχειρήσεις είναι η σπονδυλική στήλη τής εθνικής οικονομίας και ο μεγαλύτερος εργοδότης τής χώρας που πρέπει να επιβιώσουν για να ευημερεί αυτή η χώρα, αλλά πελάτες των μικρών επιχειρήσεων δεν είναι οι πολυεκατομμυριούχοι. Δεν θα πάνε οι κροίσοι να ψωνίσουν από τις μικρές επιχειρήσεις, οι εργαζόμενοι θα πάνε και οι συνταξιούχοι και οι φοιτητές και οι άνεργοι, γι' αυτό κάθε δολάριο που εισπράτουν αυτοί από τον κρατικό κορβανά επιστρέφει στην οικονομία και την κοινωνία, ενώ τα 14 δις κέρδη τής Billiton-BHP για φέτος θα πάνε στο εξωτερικό.

Σημείωση: Έχω ακούσει την κριτική ότι το παρακάτω συνηγορώντας υπέρ των φτωχών και ακροατής στο 2MM με κατηγορήσει ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξω! Αλλά αν δεν συνηγορήσουμε υπέρ των φτωχών, ποιος θα το κάνει; Οι δισεκατομμυριούχοι πληρώνουν εκατομμύρια δολάρια βαρύγδουπους δημοσιογράφους και εκφωνητές για να ελεεινολογούν και συκοφαντούν όποιον είναι εμπόδιο στην κυριαρχία τους.

* Νέμεσις...

Ιράκ: Δίκαιη ήττα της αμερικανικής αλαζονείας, γράφει ο Γιώργος Δελαστίκ στο «Εθνος»:

«Ψέματα είπαν αδίστακτα ο Μπους και ο Μπλερ για να καταλάβουν το Ιράκ - ότι δήθεν ο Σαντάμ είχε όπλα μαζικής καταστροφής, ενώ γνώριζαν ότι δεν είχε. Δεν δίστασαν να διαλύσουν τη χώρα και να εξοντώσουν σχεδόν ένα εκατομμύριο Ιρακινούς. Δεν δίστασαν να περιφρονήσουν τον ΟΗΕ και το διεθνές δίκαιο για να εισβάλουν. Επανεφέραν τα βασανιστήρια κρατουμένων, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Εφάρμοσαν ναζιστικές τακτικές εξόντωσης του άμαχου πλυσμού. Στο τέλος όμως απέτυχαν. "Νύχτα και μυστικά αναχωρούν τα τελευταία μάχιμα στρατεύματα των ΗΠΑ" έγραψε στους τίτλους του ο βρετανικός "Ιντιπέντεντ". "Αρχισε με σοκ και δέος και τελείωσε με σιωπηλή διαρροή μέσω των συνόρων προς το Κουβέιτ μέσα στη νεκρική σιγή της νύχτας" ειρωνευόταν ο "Γκάρντιαν"».

* Καλόο!

Συζητάνε δύο φίλοι:

- Εμένα οι γυναίκες με λένε και φραπέ.
- Γιατί;

- Επειδή τις κρατάω ξύπνιες όλη την νύχτα!

Ακόμη ένα:

Τι κοινό έχουν τα σπερματοζώαρια με τους δημόσιους υπαλλήλους; Χιλιάδες τρέχουν αλλά μόνο ένα κάνει τη δουλειά!

Οι "ηγέτες" τής παροικίας

Διάβασα την παρακάτω επιστολή που δημοσίευσαν τα ΝΕΑ τής Μελβούρνης και πιστεύω ότι πρέπει να διαβάσετε κι' εσείς μια περίληψή της:

"Εδώ και δεκαπέντε τουλάχιστον χρόνια, τούτη η παροικία υποφέρει από κάποιους ηγέτες οι οποίοι, κινώντας τα νήματα πίσω από κλειστές πόρτες, διορίζουν, διώχνουν και αποφασίζουν πάντα "για το καλό μας". Απαραίτητοι στο "έργο" και συνυπεύθυνοι, οι διάφοροι παρακαθήμενοι συνεργάτες τους, που συνειδητά τους στηρίζουν και δίνουν την ψήφο τους στις αποφάσεις τους με αντάλλαγμα σταγόνες δημοσιότητας. Οι "ηγέτες" αυτοί και οι συνεργάτες τους είναι λίγο πολύ σε όλους γνωστοί, εξαφανίζονται για λίγο, επανέρχονται και σταθερά επανακυκλώνονται, πάντα για να "προσφέρουν". Έχουν το θράσος και στηρίζονται στο "δε βαριέσαι, τα ξέχασαν, πάμε γι' άλλα".

Πρόσφατα, η παροικία είδε την επιστροφή ενός ατόμου σε θέση σημαντική. Στα πηγαδάκια όλοι διαφωνούν με την επιλογή τού "ηγέτη", όσον αφορά το πρόσωπο αυτό. Αλλά κανένας δεν έχει τα κότσια να πάρει θέση, να μιλήσει ανοιχτά και να κινδυνεύσει με απέλαση από τους κόλπους τού φορέα.

Ο διορισμός ενός ατόμου με μακρύ και βεβαρημένο παρελθόν σε μια τέτοια θέση, είναι τουλάχιστον επικίνδυνος και καταστροφικός. Καθίσταται δεν και ύποπτος όσον αφορά τις επιλογές τού "παρασκηνιακού ηγέτη", αφού το άτομο αυτό έχει περάσει από οργανισμούς εθνικής σημασίας, κοινωνικούς και θρησκευτικούς, αφήνοντας στο πέρασμά του ανεξίτηλα ίχνη.

Πιστεύω πως το πέρασμα του χρόνου δεν φέρνει πάντα αμνησία, η ελληνική παροικία δεν ξεχνά και έχει τους μηχανισμούς για να μπορέσει ν' απαλλαγεί επιτέλους από τους αρχιμάγειρες τής διαπλοκής.

Σ' αυτό έχουμε ευθύνη όλοι. Οφείλουμε δε να πράξουμε τα δέοντα, τουλάχιστον για τα άτομα τής νέας γενιάς, που έχουν ενταχθεί ή θέλουν να ενταχθούν στους οργανισμούς και τις κοινές δράσεις τής παροικίας".

Ειλικρινά δεν γνωρίζω σε ποιόν αναφέρεται η επιστολή, αφού αφορά στη Μελβούρνη, αλλά δεν είναι μακριά από την θλιβερή πραγματικότητα.